

In Memoriam

MEVROUW DR. W. MINIS - VAN DE GEIJN

Op 19 november 2009 is op 99-jarige leeftijd mevrouw Dr. W.A.E. Minis - Van de Geijn overleden. Tot aan haar dood bewoonde mevrouw Minis geheel zelfstandig het "Huis op den Jeker". Ze is net geen 100 jaar geworden. Op 21 februari 2010 zou zij haar eeuwfeest vieren.

Mevrouw Minis is geboren in 1910, hetzelfde jaar waarin het Natuurhistorisch Genootschap voor Limburg werd opgericht. Uit dit genootschap zou twee jaar later het Natuurhistorisch Museum ontstaan. Vanaf 1939 werd mevrouw Minis-Van de Geijn conservator van het Natuurhistorisch Museum Maastricht en zij bleef dat tot aan haar huwelijk in 1947. In feite was mevrouw Minis directeur van het museum, maar pas in de jaren 1950 werd de functie ook als zodanig benoemd.

Wilhelmina Anna Eleonora van de Geijn werd op 21 februari 1910 geboren in Puiflijk (Druten), in het land van Maas en Waal. Na het gymnasium in Venray ging ze in Leiden studeren. Al in 1937 promoveerde zij daar tot doctor in de paleontologie op het onderwerp: "Das Tertiär der Niederlande mit besonderer Berücksichtigung der Sel-

Overhandiging van de Wasmanncollectie (1945).

achierfauna", waarin zij onder andere over de haaientanden van Elsloo publiceerde, die tevoorschijn waren gekomen bij het graven van het Julianakanaal en die in 1932 door de beroemde huisarts en onderzoeker Dr. Beckers uit Beek waren verzameld. In 1939 volgde toen nog - mejuffrouw Van de Geijn, Rector Cremers op als conservator van het museum. Cremers was een van de stichters van het Natuurhistorisch Genootschap en eerste conservator van het museum en oorspronkelijk kapelaan en leraar in Rolduc. De stad Maastricht stelde in 1912 aan het Natuurhistorisch Genootschap in Limburg het voormalige Grauwzustersklooster beschikbaar dat bestond uit een kapel, enige kloosterruimtes, een tuin en een huis voor moeder overste, het "Huis op de Jeker", om daarin het "Provinciaal Museum der Natuurlijke Historie" onder te brengen. Het Huis op de Jeker was de dienstwoning ten tijde van het klooster en fungeerde daarna als

FOTO: ARCHIEF FAMILIE MINIS

Mw. Minis - Van de Geijn (2009).

woning van de conservator van het museum. Mien Minis - Van de Geijn had een uitgebreid sociaal netwerk door haar vele en verschillende bestuurlijke functies. In die bijna eeuw die haar gegeven was, heeft zij vele bijzondere zaken meegemaakt, zoals twee oorlogen, twee crises, twee pandemieën, verschillende overstromingen en de eerste president van Europa. Tot kort voor haar overlijden volgde ze de maatschappelijke ontwikkelingen op de voet en becommentarieerde deze.

In de oorlogsjaren heeft mevrouw Minis veel gedaan om de natuurhistorische collecties voor het Natuurhistorisch Museum te behouden en is ze er in geslaagd om deze zelfs uit te breiden, met name met fossielen uit de klei van Tegelen. En in 1945 kon ze de wereldberoemde Wasmanncollectie (mierencollectie) weer in ontvangst nemen, die in 1943 door de Duitsers naar Berlijn was gebracht ('veilig gesteld'), maar die door de Amerikaanse majoor John W. Bailey op 29 september weer onbeschadigd werd teruggebracht. Een van de noviteiten die mevrouw Minis invoerde, was dat zij niet alleen de gefossiliseerde botten tentoonstelde, maar ze streefde er ook naar om de paleontologische collecties van het museum te verluchten met reconstructietekeningen van bijvoorbeeld fossiele landschappen. En naast de wetenschappelijke betekenis die zij voor het museum betekende, was zij ook in staat om de wetenschap naar het publiek toe te vertalen. Niet in de laatste plaats heeft zij museum en Genootschap een grote dienst bewezen door mede het Natuurhistorisch Maandblad (inter)nationale faam te bezorgen. Toen zij in het huwelijk trad met de heer Antoine Minis, de latere gemeentesecretaris van Maastricht, was het haar niet meer toegestaan haar functie uit te blijven voeren. Het Natuurhistorisch Museum Maastricht is mevrouw Minis - Van de Geijn veel dank verschuldigd.

Drs. Eric P.G. Wetzels,
directeur Centre Céramique en
Natuurhistorisch Museum Maastricht